

& dnrum immoderatumq; animorum furorem fatiant. Post funestam hanc cladem, induciæ inter Holfatos & ipsos, renouatis antiquis fœderibus initæ sunt, quas decimo tamen anno post Diethmarsii violare non reformidarunt.

Certè, ob tam frequentem, & crudelem Thietmarforum perfidiam, hic incidenter meminisse placet, hominum animos ex qualitate & conditione loci, indolem certam & affectionem induere. Sic insulani, communi iudicio, plerumque deprauati censentur. Orientales, effeminati ac molles, quod in Turcis videre est, qui omnem sclicitatem, & in hac præsentî, & in futura vita, in fœminis collocant, vt licitum sit, tor habere fœminas, quot quis alere possit. Vt igitur continua cœli clementia, & delicatissimorum fructuum abundantia, animos hominum emollit: Ita rigor vicissim in contrarijs tractibus; quemadmodum in hac, de qua modo agimus Thietmarfia, facit bello indomitos, crudeles, & hostilis sanguinis avidos. Montani ferè asperi sunt & inculti; molliores corpore atq; moribus pratenses: campestres mansueti & ciuiles: rudes & refractarij syluicolæ: Paludicolæ fraudulentum: Maritimi mores, quasi in ijs omnis omnium crudelitas, & barbaries perfunctoriè contineretur.

Tandem, circa, annum M. CCC. LXXIII. Fridericus tertius Imperator, Ordinum Imperij consensu, Diethmarfos Ducatus titulo, contulit Regi Danicæ, Christerno primo, Adolphi Holfatiæ Comitis ex sorore Nepoti, cui homagium præstare recusant, Bremensium Antilitis magistratum causati. Eius post obitum, filius Ioannes in Regnis Aquilonarijs successor, armis Suetiæ Regno domito, Anno M. D. in Dithmarfos exercitum ducit. Sed, dum ob loci, aërisq; incommoditatem infeliciter dimicat, & Danos, & aliarum Regionum, ex vna Holfatia, ad sexaginta nobiles, quorum nomina in annales relata leguntur. Sed tandem

Adolphus, filius Regis Danicæ Friderici, hæres regni Noruegiæ, Dux Slesuici, & Holfatiæ, indignè ferens Dithmarforum pertulantiæ, anno M. D. LIX. milites conscribit, cui rex Danicæ Fridericus secundus, & Ioannes frater, socia arma iungunt. Collectis copijs, capitur Meldorpium, cum tota parte australi. Deinde interiectis paucis diebus, per vallum Tilenbrugge copiaz ducuntur: quib; Thietmarsii & Hémingstadio, ante opidum Heydam obuiam proficiscuntur, expulsuri pugna milites, ex itinere defatigatos: sed aliquoties repulsi, præliumq; renouantes, demùm cæduntur, fuganturq; & opidum incéditur. Cæsa sunt eo die Thietmarforum tria millia. Hac clade accepta, Regi & Principibus supplices, facti, veniaque impetrata, in gratiam redierunt: atque ita Thietmarfia, quæ annos trecentos, triginta duos, libertatem suam armis tutata est, nunc, Serenissimo Danicæ Regi, Friderico secundo pareat. Quicam in Prouinciam redactam, illustri, & Magnifico viro, Henrico Ranzouio, Nobili Holfato, gubernandam Holfatiæ, Stormariæ, Thiemarfiæ ac V Vagriæ Ioannis Peterfen, & Petrum Bokelium. Prodiit etiam nuper libellus quidam anonymus Basileæ; ex officina Samuelis Regij, in quo postremum hoc bellum, & alia quæ ad cognitionem huius tractus non parum conducunt, describuntur.

Porro, politica Dithmarforum gubernatio talis est; Habuerunt quadraginta octo viros, totius Regionis præsidēs, ad hos singulis parochijs appellatio deuoluebatur. Hi iudicium exercebant. Subactis autem illis, cum iam diuisi sint in duas partes, in singulis præcipui eliguntur viri, ex incolis eius terræ x. i. vna cum Præfecto, qui plerumq; est Doctor siue Licentiatuſ Iuris. Hi omnes honesta habent salaria à Principibus, additurq; illis Scriba, nec non Inspector siue Præses ex nobilitate Holfatiæ. Horum alter in parte Regia plerumque est Præfectus Steinburgensis, Alter verò in parte Ducis Adolphi, est Præfectus Gottorpensis. Hi nunc iudicio præsent in singulis partibus, omnesque discutunt causas. Subditis tamen libera conceditur appellatio ad Principes & Senatores veriusq; Ducatus Stepucensis, quàm Holfatiensis, sed non alterius: Id enim in Capitulatione ita transactum est. Habuerunt antea ius scriptum, quod paululum iam mutatum est, & secundum ius commune reformatum compilatumque

abs Henrico Ranzouio, Vicario, Sigefrido Ranzouio. Domino quondam in Nienhaus, D. Adamo Tratzigero, & D. Erasmo Kistemo, secundum quod ius causæ deciduntur, & pœnæ delictorum irrogantur. Nulla præstant seruitia Principibus: Sed de singulis terre paludose iugeribus, tenentur soluere florenum, de iugeribus autem arenosæ, dimidiam partem sementi dependunt.